(beszámoló) ASOT 500 @ HOLLANDIA (2011.04.08-10)

Szerzõ Breki
2011. április 30, szombat - 16:03

Nos, hetedszerre is ugyanúgy elvarázsolt ez az ország, mint akár 6 éve a legelsõ itt tartózkodásom alatt, nálam tényleg magasan ez a legelbûvölõbb szeglete Európának, ahogy városok tekintetében mondjuk Berlin. A februári hideg, szeles idõjárásos Hollandiából kicsit besokaltam, no meg mégiscsak a legnagyobb kedvenc DJ 500-ik rádióshowjának megünneplésérõl volt szó, így tavaly gyorsan eldõlt, hogy idén az "A State Of Trance 500"-ra kell jönni (Trance) Energy helyett!! Mivel a csapatlétszám viszonylag késõn fixálódott le, a megszokottól kicsit drágábban kaptunk szállást, kocsit és repjegyet a 3 napos turnénkra, de szerencsére a késõbbiekben egyikkel sem adódott az égvilágon semmi probléma, jó boltot csináltunk velük.

Péntek reggel fél 9 után már Eindhovenben a reptéri autókölcsönzõben toporogtunk és töltögettük ki a papírokat 5 fõs csapatunkkal, elsõdleges célpontunkhoz viszont csak 11 körül értünk a pepecseléseknek és GPS "okos" útmutatásainak hála. :)) Keukenhof megérne egy külön posztot, ez az Amszterdamtól 30kmre dél-nyugatra található 32 hektáros virágparadicsom nem véletlenül kapta a "világ legszebb kertje" jelzõt. Orchideák, nárciszok, tulipánok, egynyári virágok különbözõ fajtáinak tucatjai, százai, ezrei, mindez olyan csodálatos környezetben, amihez kevés foghatót láttam eddig. Hát, 1 nap is kevés ha az ember itt mindent meg akar rendesen nézni és be akar járni annyi látnivaló van, hogy legszívesebben percenként kattintgatnánk a fényképeket. Az évben csupán 3 hónapot van nyitva, március végétõl május végéig várja a látogatókat (15 eurós abszolút korrekt áron), szóval szerencsénk volt most a kiruccanás idõpontjával. Összesen 15 kilométernyi sétára alkalmas utacska szeli át a parkot, melyet nem csupán a virágkertek, hanem szélmalmok, kanyargós kispatakok, szökõkutak, vízesések, tavak, állatsimogatók, hattyúk, kacsák, különbözõ témás kiállítások valamint híres virágkötõk installációi is színesítik és adnak neki totális mesebeli hangulatot. Tényleg lebilincselõ élmény itt sétálni, aki Hollandiában jár tavasszal, annak mindenképpen Keukenhof-ot javaslom elsõdleges látnivalónak, már csak emiatt megérte kijönni, régi nagy vágy teljesült az ide való eljutással. Hálistennek az idõjárás is kegyeibe fogadott minket, teljesen passzolt a környezethez, igazi napsütéses, szélmentes tavaszt kaptunk, el is bizonytalanodtunk, hogy biztos Hollandiában vagyunk-e. :) Több mint 5 órás bolyongás után aztán ha nehezen is, de csak elszakadtunk a mesebeli kerttõl és elindultunk szállásunkhoz a Amszterdam északi külvárosában lévõ H.C.R. De Wegwijzer panzióba. Egyszerû kis szállás, igazi vidéki feelinggel: az alsó részen kocsma, mellette étterem és fent az emeleten pedig a szobák. Mi csak 1 emberrel találkoztunk, akit simán csak "a mindenesnek" hívtunk, mivel õ volt a szakács, a recepciós és a kocsmáros is, de egyáltalán nem volt elveszve a sok feladattól, szó nélkül, nagyon pörögve tette a dolgát mindvégig. :)Este aztán irány Amszterdam... Aki ismer az tudja, hogy a drogpolitikám szigorúan zéró toleranciás, de úgy gondolom Hollandiában max egy fél "space cake" ilyenkor azért belefér. Hát, a Kadinsky-ben tényleg tudnak sütni (6 euró/db), az utóhatások kissé ütõsek lettek néha, az emberre hullámokban törtek rá az "élmények", pláne mikor visszatérve a szállásra úgy éreztem, mintha egy hajó tatján sodródtam volna. :))) Amszterdam legelõször borzasztóan elvarázsolt, manapság, hogy már láttam más igazi holland várost is kicsit másként tekintek rá, ez az eszméletlen nagy fertõ ami ott van elég kiábrándító tud lenni egy idõ után. Itt tényleg szinte minden csak a drogokról és a kurvákról szól, tele a város szétcsapott turistákkal és a tisztaság is bõven hagy kivánnivalót maga után, nem csoda, hogy állítólag hollandok már alig lakják a cityt. De nem akarok álszenteskedni, a "Red Light District" azért kötelezõ látnivalónk volt természetesen most is. ;)) Hihetetlen jó csajok ismét az összes kirakat mögött, idén valahogy fõleg szõkékkel többségben, sajnos egy igazi Katy Perry-t sem sikerült találni& A feka drognepperek azonban eltûntek az utcákból, talán emiatt is egyre többen vetemedtek fotózásra, én mondjuk ekkor sem. :) Végül éjfélig sétáltunk az óváros utcáin, a "Luminosity - Trance Gathering (Before ASOT 500) -os pre-partyt erõtartalékolás miatt inkább kihagytuk, mert másnap még kellett az energia a további mászkálásokhoz és nem utolsó sorban a nagy bulihoz. Szombatra eredetileg Zaanse Schans csodálatos malomvilága lett volna a terv, de idõhiány miatt Amszterdamban maradtunk és a Heineken múzeum, a Museumplein, a Dam tér valamint az Amszterdam Aréna szépségeit helyeztük elõtérbe. A Heineken múzem megérte a pénzét, a 15 eurós beugróért 2 órát mászkáltunk, kaptunk 3 sört és nem mellesleg a leghíresebb holland nedü történetét is megnézhettük igazán érdekes és szórakoztató bemutatók keretében. A kedvenc az volt, mikor egy szobában egy mozgó szerkezetre állítottak minket és imitálták egy kivetítõ elõtt a sör útját a palackokig. Itt ugyanazt élhettük át mint a folyékony kenyér: rázkódtunk, vizet kaptunk, megfõztek, tisztára olyan volt, akár egy vidámparkban. :)) A múzeum egyébként óriási reklám a márkának, bevallom azóta én is másként tekintek rá, az egyik kedvenc söröm lett a Heineken, a zöld színe ellenére is. ;) Hiába no, ennyit számít a marketing, lehetne mit tanulni tõlük az itthoniaknak. Az idõ az elõzõ napihoz hasonló napsütésesre sikerült, ebben a csodás tavaszban sétáltunk délutánig még a városban különbözõ szuvenírekre vadászva. Sajnos az Adidas Originals boltot nem találuk meg, pedig erre baromira vágytam, mert a 3 csíkos "fetisizmusomat" az otthoni, magyarországi boltok botrányosan szar kínálataiban képtelenség kiélnem. :(Helyette viszont legalább a novemberi Armin Only DVD/Blu-ray kópiáját beszereztem, ezzel ismét teljessé téve a 4 darabos kollekciót. :) A limitált szériás ASOT ruházat nem nyerte el a tetszésünket, legalábbis 50 eurót nem ért a poló, ahogy 100 eurót sem az ing ill. felsõ csak azért mert belehímeztek egy kicsi A Strate Of Trance feliratot. Búcsúzóul még egy nagyobb Jéger bespájzolás az estére, aztán indulás is szombati szállásunk felé a Best városában lévõ NH-Hotelbe. Egész Den Boschban telt ház volt már hónapokkal korábban, így csak ide, kb 20km-rel arrébb sikerült foglalunk. Szokásos NH Hoteles jó színvonal, csendes környezetben, viszont a vasúttól messze voltunk, ami másnap reggel eléggé meg is keserítette az életünket, de errõl majd késõbb& Buli elõtt kis pihi, majd készülõdés egy kis csúszással, így végül csak fél 10-kor tudtunk elindulni célállomásunk felé. "Finom" McDrive-os vacsi után kocsival fél óra alatt Den Boschban is voltunk, innen a parkolótól még egy 10 perces séta várt ránk a Brabanthallen-ig. A csarnok a Symához és a Hungexpohoz hasonló komplexum, kiállítások, koncertek, rendezvények színhelye, a stagek ugyanúgy közel egymáshoz, nem kellett annyit

mászkálni, mint mondjuk az Utrecht-i Jaarbeursban. Armin rádióshowjának az "A State Of Trance"-nek az 500ik adásának alkalmából minden kontinensen egy-egy ünnepi party került megrendezésre (na jó, Ázsia valahogy kimaradt), Európát ez a mostani képviselte. 40 DJ a szcéna legnagyobbjai közül, nagyon überbrutál lineupot sikerült összehozni az Armadának, ez még a régi Trance Energy-k idején is kimagaslónak számított volna. A bejárathoz odaérve egy kisebb tömegre lettünk figyelmesek jobb oldalt, közelebb érve derült csak ki óriási meglepetésünkre, hogy maga Armin van Buuren állt egy üveg bódé mögött és onnan közvetítette a bulit a rádióknak. :))) Mintha az állatkertben lettünk volna, mindenki próbált közel kerülni az üveghez és nézni+fotózni a csodát, páran még lehet meg is etették volna Armint ha lehet. ;))) A bejutás szokásosan 2 perc, a ruhatár 13 euró (ebbõl 5 visszajárt reggel), a kuponok 2,5 euróért voltak válthatóak, a büfé árak pedig horror szinten: pohár sör 1 kupon (kb. 650Ft), bacardi-kóla 3 kupon (kb. 2000Ft), redbull 2 kupon (kb. 1300Ft), víz 2 kupon (kb. 1300Ft). A shopban a poló 12 kupon, méretben ismét csak a holland lóbaszó M-es és L-es, azt csókolom... Ráadásul V nyakú... Grrrrr! A bevásárlások után gyors helyfeltérképezést tartottunk, mely közben egybõl diagnosztizáltuk, hogy már ekkor durván beindult a gyalogos forgalom a különbözõ stage-ek között& 5 terem, rengeteg DJ, de szerintem sokkal jobb lett volna a többi kontinensen használt koncepció: 1 stage, max 6-8 DJ-vel. Ilyen fellépõ kavalkádban sajnos tuti, hogy valakirõl mindig lemaradtál, vagy pedig rohangálni kellett a színpadok között. Emiatt volt is "busójárás" néha rendesen és emiatt (is)volt jobb Armin Only novemberben, mert az embereknek nem kellett késztetést érezniük a folyamatos mozgolódáshoz. Döntenünk kellett, hogy mindenkibõl hallgatunk egy kicsit vagy inkább a fõbb kiválasztottakat élvezzük amíg tudjuk. Az utóbbit választottuk, viszont sajna így le kellett mondanunk többek között a Cosmic Gate, az Aly&Fila vagy éppen Paul Oakenfold ill. Rank1 fellépéseirõl. Az estét Alex Morph-al kezdtük, aki hozta a tõle megszokott finomságos, szállós zenéket, de mivel nagyon tartottunk tõle, hogy Above&Beyond-ékra nem fogunk bejutni a tömeg miatt, ezért hamar irányt nyomtunk a nagyterem felé. Igazam is lett, már ekkor folyamatosan írták ki a kijelzõre, hogy "ez az aréna megtelt, forduljatok vissza", azonban szerencsére a kapukat még nem zárták le, be tudtunk csusszani Markus Schulz-ra. A stage hatalmas, kb. a Jaarbeurs nagytermének a 2/3-ada lehet és éjfél elõtt már majd full házzal üzemelt. Hát, Markus sose volt a kedvencem, bár most legalább pár trance számot lenyomott azért, mi viszont inkább azzal voltunk elfoglalva, hogy mindenki letudja a kaja-pia-pisi dolgát. A Not The Same és a Rank1 - Breathing ami megmaradt a szettjébõl, a többi felejtõs tõle. Above& Beyond-ék már kicsit jobbat nyomtak, de a mászkálók és a kimondottan gyenge hang miatt Bónuszon jobban tudtam élvezni õket. A hangrendszer nekem óriási csalódás volt, amilyen gyönyörûen szólt Armin Only-n olyan tré lett most&. Bal elölrõl közben középre verõdtünk (3. nagylámpa elölrõl ;))), ahol sokkal emberibb volt a tömeg, és a Thing Called Love valamint a Home dallamai is jócskán felhozták a hangulatunkat, hogy aztán Armin kezdésére elszabaduljon a pokol. Bevallom, a holland Istenség elsõ órájától nem dobtam hátast, túl plüntyi-plünyti lett, amit azonban a másodikban mûvelt, na az az Armin akit szeretünk, imádunk. Óriási szállós zenék, kis veretéssel és vokálokkal ízesítve és igen leadta az est titokban legjobban várt zenéjét is: Use Somebody , ráadásul a "Coming Home"-os mashupban (lásd lenti videón), aminek a végére az öccse, Eller is beszállt egy kis élõ gitározás erejéig. Wháááá!! :))) Ez az 1 óra igazi zenei mennyország volt, melyet a "Serenity" és a "Cygnus X - Orange" dallamai zártak és tettek végleg emlékezetessé. Egybõl elõjöttek a 2005-ös Amszterdam Arénás Sensation White emlékek, mikor az elõbbit Armin Jan Wayne-nel nyomatta élõben, vagy mikor az utóbbinál a Megamix alatt lövöldézték a rakétákat a fejünk fölött... :) A kiváltott érzések ha nem is annyira intenzívek, mindenesetre hasonlóan ütõsek voltak, mint akkor, ezeket a számokat nem lehet soha megunni. A 20.000 fõs közönség egyébként vevõ volt mindenre minden teremben, és ugyan nem volt olyan magas az átlagéletkor, mint Armin Only-n, viszont talán pont emiatt is kicsit jobban szétesettnek tûntek néhányan. ;) 4-tõl a másik nagy kedvenc, Giuseppe Ottaviani kezdte a lemezpakolást és az élõ szintizést egy jóval kisebb stage-en (Yellow), jóval kisebb publikum elõtt. Hát Õ ismét olyan színvonalon játszott, hogy besza-behu, most is azonnal bizonyította miért érdemelte ki az Isteni magaslatokba kerülést nálam. Fõleg új számokat tolt, nagy kár, hogy a hang itt is szarul lett beállítva, ellenben elég jóságos zenéknek tûntek a felcsendülõ nóták, valaki igazán elhozhatná már ezt az csókát a környékre. A vége egy Angel -es finálé, szomorúságunkra csak 1 órát kaptunk az olaszból, pedig akár reggelig elhallgattam volna. Daniel Kandi-ba csak épphogy belehallgattunk, inkább Roger Shah-ra mentünk át, aki szépen megtöltötte a második legnagyobb termet (Green). A szokásos balaeric hangzásvilágot kaptuk, csak azt sajnálom hogy ilyen késõre rakták, mert bizony Õ is jó volt, kár hogy az erõnk immár eléggé a kritikus szint alá csökkent ekkorra. W&W-jékre is átugrottunk, de nekem õk túlságosan is kemények egy trance buliban így pár perc ücsörgés beiktatás után inkább irányt nyomtunk Sean Tyas upliftjére egy újjászületéshez. Na, Õ felébresztett rendesen, és valahogy a végére a hang is megtanult jól szólni az est folyamán elõször és utoljára& Pont középre kerültünk, ahol a lézershow és a fényparádé bizony nagyon pöpecül mutatott, így ebben a látványban ugráltuk az utolsó tartalékokat a Diary of Jane és búcsúzóul a Paul Webster feat. Angelic Amanda - Time fenséges dallamaira. 7-kor aztán lehúzták a függönyt, az ASOT500 sorozat európai állomása befejezõdött& Igaz, nekünk (mivel a kocsink hamarabb lelépett) meg több ezer másik embernek még nem annyira, mert vonatfelújítási munkálatok miatt a vasútközlekedés eléggé akadozott Den Bosch-ból. Amszterdam felé nem is jártak, Eindhoven felé szerencsére igen, viszont itt meg persze tömegnyomor volt míg Best-be nem értünk. Best teljesen meghalt vasárnap reggel, se taxi, se busz, se ember sehol mire levergõdtünk a vonatról, át is neveztük magunkba a várost Worst-re. ;)). Tehát gyalog kellett menni a szálláshoz, ahova fél óra tevegelés és egy kis benzinkutas kajálás után sikerült is visszaérni reggel 9-re, mondanom sem kell ici-picit fáradtan& :) Tervben volt, hogy vasárnap még átugrunk a közeli Antwerpenbe, de a mindössze 2 órás alvás és az elhúzódó hotel kicsekkolás miatt végül Den Bosch mellett döntöttünk. Varázslatos idõ fogadott minket a városban, még inkább meleg napsütéses mint az elmúlt napokban, azonban az utcák és üzletek teljesen kihaltak voltak. Érdekes kontrasztot mutatott Amszterdammal szemben, mert míg ott lépni alig lehetett a belvárosban, itt egy-két ASOT500 polóban virító turistán kívül csak a kávézók napos teraszain láttunk embereket. Den Bosch egyébként valóban nagyon szép, különösen a Szent János katedrális, de a szûk, kanyargós utcák régimódi hangulata is hamar megfogja az embert. Baromi jó volt ejtõzni a parkban tradicionális holland zenékre (hardstyle;))) és a sörözni egy jó, dõlt "E" betüs Heinekennel a napsütésben, a bulizás és a 2 óra alvás csak kicsit látszott a

csapaton. ;)) Innen Eindhovenbe délután fél 5-re értünk, gyors szuvenír vásárlás a megmaradt eurókból aztán egybõl becsekkolás a Budapest felé induló járatra, majd 1 órás gép késés után hazaérkezés anyaországunkba.
Káprázatos 3 napot zártunk ismét Hollandiában, ahol most kivételesen nem a buli volt a legnagyobb csoda, Keukenhof kertjei vittek mindent, na és ilyen mesés idõnk se volt sokszor eddig kint. Még mindig maradt bõven olyan látnivaló, amit kötelezõ lesz bepótolni legközelebb, Zaanse Schans mindenesetre az elsõk között lesz az biztos. Szép idõben ennél az országnál kevés csodásabb van, már most hiányzik minden szeglete:
Still in Love with the Netherlands& A buliról a videók a YOUTUBE CHANNEL-emen, a képek pedig a BULIKÉPEK-nél megtekinthetõek!

Kapcsolódó linkek:
- (beszámoló) A STATE OF TRANCE 450 @ POZSONY (2010.04.09)